Amendement nr. 3,

ingediend door de heer Markmann, dat ertoe strekt aan de bijzondere opmerkingen met betrekking tot artikel 12 de onderstaande tekst toe te voegen:

„Daarenboven is het Comité van oordeel dat de vastlegging der gemeenschappelijke modaliteiten voor het stelsel van de wereldwinst in de zin van artikel 12, leden 2 en 3, en in het bijzonder een belastingheffing volgens dit systeem, eerst mag plaatsvinden nadat tot harmonisatie van de in de Lid-Staten geldende tarieven en stelsels van vennootschapsbelasting is overgegaan."

Motivering

Overeenkomstig artikel 12, lid 2, dient bij toepassing van het stelsel van wereldwinst uitsluitend de moedermaatschappij te worden belast. Volgens artikel 12, lid 3, sub a), dient deze belastingheffing overeenkomstig het nationale recht van het land van vestiging der moedermaatschappij plaats te vinden. Een dergelijke regeling maakt het natuurlijk bijzonder aantrekkelijk om de zetel van een moedermaatschappij te verplaatsen naar de Lid-Staten met de gunstigste fiscale regeling. Hoe aantrekkelijk, blijkt wel uit het feit dat enerzijds de vennootschapsbelasting in b.v. Italië slechts 15 % op de winst plus 0,75 % op het vermogen bedraagt en in België slechts 25 à 35 % op de winst beloopt. Anderzijds wordt in de Bondsrepubliek 51 % op niet-uitgekeerde en 15 % op uitgekeerde winst geheven. Ook Frankrijk zou bij een vennootschapsbelastingtarief van 50 % in aanzienlijke mate onder zetelverplaatsingen hebben te lijden. Op *dergelijke* voorwaarden is de toepassing van het stelsel van wereldwinst overeenkomstig artikel 12 volkomen onaanvaardbaar.

Dit amendement werd met 39 stemmen tegen, 32 stemmen voor en 9 onthoudingen verworpen.

RAADPLEGING VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

inzake een voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende Lid-Staten

A. VERZOEK OM ADVIES

Tijdens zijn 60e zitting van 17 en 18 februari 1969 heeft de Raad besloten, overeenkomstig artikel 100 tweede alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen aangaande het vorengenoemde voorstel.

Met een brief d.d. 18 februari 1969 heeft de Voorzitter van de Raad het verzoek om advies aan de Voorzitter van het Economisch en Sociaal Comité gezonden.

B. TEKST WAAROVER HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ IS GERAADPLEEGD

De tekst waarover het Economisch en Sociaal Comité is geraadpleegd, is bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 39 van 22 maart 1969, blz. 7.

C. ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Tijdens zijn op 25 en 26 juni 1969 te Brussel gehouden 79e voltallige zitting heeft het Comité zijn advies over de sub B genomen tekst vastgesteld met 44 stemmen tegen 20 en 15 onthoudingen op 79 aanwezige of vertegenwoordigde leden.

De tekst van dit advies luidt:

HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ,

Gezien het schrijven d.d. 18 februari 1969, waarin het door de Voorzitter van de Raad van Ministers om advies wordt verzocht inzake het „Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende Lid-Staten",

Gezien artikel 100 van het Verdrag tot oprichting der Europese Economische Gemeenschap,

Gezien het besluit d.d. 25 februari 1969 van zijn Bureau de Gespecialiseerde Afdeling voor economische vraagstukken met het opstellen van een desbetreffend advies en rapport te belasten,

Gezien het verslag van de werkzaamheden inzake de oprichting van een Europese handelsvennootschap van de Gespecialiseerde Afdeling voor economische vraagstukken,

Gezien het door de rapporteur, de heer Aschoff, voorgelegde rapport,

Gezien de beraadslagingen tijdens de 79e zitting op 25 en 26 juni 1969,

Overwegende dat het invoeren van een gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende Lid-Staten ertoe bijdraagt dat de fiscale belemmeringen worden opgeheven die tot nog toe hergroeperingen van vennootschappen uit verschillende Lid-Staten in de weg staan;

Overwegende dat de fiscale maatregelen in verband moeten worden gebracht met het streven naar oprichting van een Europese handelsvennootschap en naar harmonisering van het vennootschapsrecht, aangezien de ondernemingen van de Gemeenschap slechts dan een aan de eisen van de wereldmarkt beantwoordende omvang kunnen bereiken wanneer op deze drie gebieden gelijktijdig vooruitgang wordt geboekt;

Overwegende dat dit voorstel ten doel heeft de fiscale voorwaarden te scheppen die de economische vervlechting mogelijk maken, respectievelijk vergemakkelijken, van Europese ondernemingen die juridisch zelfstandig wensen te blijven;

Overwegende dat de gemeenschappelijke fiscale regeling in de eerste plaats moet voorkomen dat de door een dochteronderneming gemaakte winst die bij haar reeds is belast bij de moedermaatschappij opnieuw aan vennootschapsbelasting wordt onderworpen;

Overwegende dat de door de dochteronderneming aan de moedermaatschappij uitgekeerde winst, behoudens uitzonderingsgevallen, van bronbelasting moet worden vrijgesteld;

Overwegende dat de voorgestelde regeling in die zin moet worden aangevuld, dat de ondernemingen de mogelijkheid wordt geboden voor het stelsel van de geconsolideerde winst te opteren;

Overwegende dat het richtlijnvoorstel ten doel heeft het beginsel van de belastingneutraliteit te waarborgen en elke dubbele belastingheffing te vermijden;

Overwegende dat door een nauwe vervlechting van de ondernemingen der Lid-Staten de Europese integratie wordt bevorderd,

BRENGT VOLGEND ADVIES UIT:

Het Economisch en Sociaal Comité hecht zijn goedkeuring aan de onderhavige ontwerp-richtlijn onder voorbehoud van de volgende opmerkingen:

I. Algemene opmerkingen

1. Ten aanzien van de begrippen „moedermaatschappij" en „dochteronderneming" wordt door de Commissie in haar toelichting op artikel 3 uitdrukkelijk verklaard dat het een definitie betreft die specifiek is afgestemd op het doel van de richtlijn, d.w.z. dat ze uitsluitend wordt gegeven met het oog op de toepassing van de daarin opgenomen fiscale bepalingen. Hierbij wordt dus geenszins vooruitgelopen op de gemeenschappelijke definities die op handelsrechtelijk terrein moeten worden vastgesteld, met name in het kader van de voorschriften voor groepen van vennootschappen. Ten einde eventuele misverstanden te voorkomen stelt het Comité voor, niet van een „gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende Lid-Staten" maar van een „gemeenschappelijke fiscale regeling voor winstoverdracht tussen aan vennootschapsbelasting onderworpen ondernemingen uit verschillende Lid-Staten" te spreken. De begrippen „moedermaatschappij" en „dochteronderneming" zijn vooral dan niet op hun plaats wanneer het om een geringe deelneming — zoals bedoeld in artikel 3, lid 1, sub a, tweede streepje — gaat.

2. Het Comité juicht het toe dat in de richtlijn het beginsel wordt gehuldigd, volgens hetwelk bij de fiscale behandeling van winstoverdracht tussen aan vennootschapsbelasting onderworpen ondernemingen de winst waarop reeds éénmaal vennootschapsbelasting is geheven niet opnieuw wordt belast wanneer hij aan een andere aan vennootschapsbelasting onderworpen onderneming wordt uitgekeerd. Dit beginsel van het „non bis in idem", dat in het Belgische belastingstelsel volledig is gerealiseerd, is in de richtlijn niet helemaal tot rijpheid gekomen. Het Comité is echter van mening dat het er bij de Gemeenschappelijke regeling in de eerste plaats op aan komt, de dubbele belastingheffing bij deelnemingen van aanmerkelijke economische betekenis te vermijden.

3. Met klem wijst het Comité op de noodzaak dat gelijktijdig met de eventuele goedkeuring van het richtlijnvoorstel door de Raad van Ministers een bevredigende oplossing wordt gegeven aan de volgende op het vlak van de politieke ordening liggende problemen:

— een nauwkeurige definitie van het begrip „marktbeheersende positie der ondernemingen";

— de mogelijkheid de concentratie van middelgrote en kleine ondernemingen in sterkere mate aan te moedigen, hetgeen tevens het belang van de gehele economie zou dienen;

— het feit dat bij alle fusie- en concentratieoperaties de sociale en economische belangen en rechten van de werknemers moeten worden gewaarborgd; daarenboven dienen de werknemers en hun beroepsorganisaties tijdig van alle operaties, en in het bijzonder van de economische en sociale gevolgen hiervan, in kennis gesteld en dienaangaande geraadpleegd te worden.

4. Het Comité is van oordeel dat door het invoeren van een gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen van verschillende Lid-Staten eventueel concurrentiedistorsies kunnen optreden ten opzichte van soortgelijke operaties op nationaal niveau. Het stelt derhalve voor dat de Commissie een aanbeveling richt tot de Regeringen van de Lid-Staten, ten einde deze ertoe te brengen hun nationale belastingvoorschriften, ten minste wanneer deze ongunstiger zijn dan de gemeenschappelijke fiscale regeling, aan deze laatste aan te passen.

5. Gezien het feit dat de richtlijn slechts betrekking heeft op aan vennootschapsbelasting onderworpen ondernemingen stelt het Comité voor te onderzoeken of het toepassingsgebied niet tot personenvennootschappen kan worden uitgebreid, ten einde ook deze ondernemingen de gelegenheid te bieden tot internationale hergroeperingen over te gaan.

II. Bijzondere opmerkingen

Artikel 2

De benaming van de Italiaanse vennootschapsbelasting is niet geheel en al juist; zij dient te worden aangevuld met de woorden „e ricchezza mobile cat. B".

Artikel 3

Volgens het Comité zou moeten worden verduidelijkt dat lid 1, sub a), ook van toepassing is op een deelneming in een vennootschap, in de vorm van een deelneming in het vermogen van een vaste inrichting in een andere Lid-Staat.

Artikel 4

Het Comité stelt voor alinea 2 van artikel 4 als volgt aan te vullen:

„..., op voorwaarde dat de kosten van beheer aftrekbaar zijn van haar belastbare winst."

Artikel 7

Het Comité is ervan overtuigd dat het op dit ogenblik voor de Gemeenschap van wezenlijk belang is het beginsel van de geconsolideerde winst vast te stellen, daar in enkele Lid-Staten de ondernemingen reeds voor dit systeem kunnen opteren. Het wenst echter te onderstrepen dat het hier uitsluitend om een fiscale regeling gaat, waarbij de problematiek der geconsolideerde balansen buiten beschouwing blijft. Het vraagt zich wel af of het dienstig is reeds in deze richtlijn dit algemene beginsel vast te leggen, wanneer de wijze van toepassing eerst later door de Raad met algemene stemmen wordt bepaald. Het stelt voor te onderzoeken of in lid 3 de woorden „met algemene stemmen" niet moeten worden geschrapt, aangezien het onlogisch zou zijn dat, indien over een beginsel overeenstemming is bereikt, de vaststelling van de toepassingsbepalingen, en aldus de toepassing van het beginsel zelf, door het verzet van één Lid-Staat in het geding kan worden gebracht.

Voorts stelt het Comité voor, na te gaan of het niet mogelijk is de bedrijfsresultaten die aan de hand van de bepalingen van het land van vestiging van de dochteronderneming zijn berekend, voor de winstberekening van de moedermaatschappij over te nemen, ten einde te voorkomen dat een tweede balans, ditmaal volgens de voorschriften van het land van vestiging der moedermaatschappij, moet worden opgemaakt.

Op zijn minst zouden die dochterondernemingen daarvoor in aanmerking kunnen komen die in een Lid-Staat zijn gevestigd, daar immers de in de verschillende Lid-Staten geldende bepalingen op het gebied van de winstberekening niet zeer sterk van elkaar afwijken.

Het Comité is zich bewust van het feit dat het steeds problematisch is een bepaald deelnemingspercentage vast te leggen. Daarom stelt het voor te onderzoeken, of men er niet van moet afzien van getallen uit te gaan en in de voorgestelde regeling niet uitsluitend het criterium van de „beheersende invloed" zou moeten toepassen.

Gedaan te Brussel, 26 juni 1969.

De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité

Mathias BERNS

BIJLAGE

bij het advies met de amendementen die tijdens de 79e voltallige zitting werden verworpen

Amendement nr. 1,

ingediend door de heer Markmann, dat ertoe strekt onder paragraaf 3 van de algemene opmerkingen een als volgt luidende alinea op te nemen:

„— een ondubbelzinnige definitie van het begrip „marktbeheersende onderneming" en de invoering van de verplichte voorafgaande toestemming bij het aangaan van fusies;".

Dit amendement werd met 42 stemmen tegen, 38 stemmen voor en 3 onthoudingen verworpen.

Amendement nr. 2,

ingediend door de heer Markmann, dat ertoe strekt onder paragraaf 3 van de algemene opmerkingen nog een andere alinea toe te voegen van de volgende inhoud:

„— een zo ruim mogelijke medezeggenschap van al degenen die bij het produktieproces zijn betrokken aan de economische beslissingen;".

Dit amendement werd met 42 stemmen tegen, 41 stemmen voor en 2 onthoudingen verworpen.

Amendement nr. 3,

ingediend door de heer Markmann, dat ertoe strekt

a) aan de bijzondere opmerkingen van het advies over artikel 3, lid 1, a), eerste streepje, de volgende alinea toe te voegen:

„Het Comité is van oordeel dat de op 20 % vastgestelde minimumdeelneming te laag is en tot 25 % dient te worden verhoogd."

Motivering

De percentages die momenteel in de Lid-Staten worden toegepast lopen uiteen. Terwijl in *België* in principe geen *minimumdeelneming* is vereist kan in *Frankrijk,* behoudens uitzonderingen, worden volstaan met een minimumdeelneming van *10* % (of, in nominale waarde, van 10 miljoen Ffrs). De *Bondsrepubliek, Luxemburg en Nederland* (in laatstgenoemd land is onder bepaalde voorwaarden geen minimumdeelneming vereist) eisen een minimumdeelneming van 25 %. Met het oog op de in het merendeel der Lid-Staten geldende situatie lijkt het dus reeds wenselijk de minimumdeelneming op 25 % vast te stellen. Anders zou van deze landen worden gevergd dat zij op binnen het E.E.G.-gebied plaatsvindende deelnemingen ten belope van 20 à 25 % een gunstiger fiscale behandeling toepassen dan op binnen hun nationaal gebied plaatsvindende deelnemingen.

b) in de algemene opmerkingen van het advies in overweging te geven om artikel 3, lid 1 a, tweede streepje, van de voorgestelde richtlijn als volgt te wijzigen:

„— iedere onder de wetgeving van een Lid-Staat ressorterende vennootschap die een deelneming van *ten minste* 25 % bezit, voortvloeiende uit de inbreng van activa, in het kapitaal van een vennootschap die onder de wet van een andere Lid-Staat ressorteert."

Motivering

De desbetreffende tekst van het voorstel van de Commissie houdt verband met artikel 10 van de richtlijn inzake fusies, volgens hetwelk reeds de *verwerving* van bewijzen van deelgerechtigdheid als tegenprestatie voor de inbreng van activa tot een aanzienlijk gunstiger fiscale behandeling aanleiding geeft (terwijl de bewijzen van deelgerechtigheid op de balans mogen worden opgevoerd voor de reële waarde, d.w.z. een hogere waarde dan de boekwaarde van de ingebrachte activa, zonder dat zulks tot belastingheffing leidt). Het feit dat daarenboven ook op het gebied van de *dividendbelasting* weinig strenge eisen ten aanzien van de minimumdeelneming of ten aanzien van internationale hergroeperingen gelden, moet wel op verzet stuiten. Vanuit fiscaal oogpunt en in het licht van een gelijke fiscale behandeling kan een verschillende behandeling der dividenden op grond van de verschillende oorsprong van de deelneming moeilijk worden gerechtvaardigd.

Dit dubbele amendement werd met 50 stemmen tegen, 33 stemmen voor en 9 onthoudingen verworpen.